

hvorvidt man skulde bevare den nuværende Amtstueinstitution, men jeg tror ikke, at han har tænkt sig Muligheden af, at man skulde benytte Kommunernes Kasser som Statens Filialkasser, saaledes som Amtstuerne ere det i Øjeblikket. Snarere har han ment, at man kunde gaa til, naar man fornyede Nationalbankens Oktroj, at paalægge Nationalbanken at have en Række Filialer og da lade Statens Ind- og Udbetalinger foregaa ved disse Filialer. Dette har ogsaa været under Overvejelse, da Spørgsmaalet om Nationalbankens Oktroj drøftedes i Ministeriet, men jeg har ikke ment, det var praktisk. Under Hensyn til, at vi nu staa foran Tiendeafløsningen, der vil give Amtstuerne et ganske overordentlig stort Arbejde, tror jeg, det vil være umuligt i Øjeblikket at tænke paa at nedlægge Amtstuerne i det hele. En Ting er sikker, at hvis man skulde optage Spørgsmaalet om Nedlæggelse af Amtstuerne samtidig med denne Lønningslov, vilde 1ste Fuldmægtigene komme til at vente adskillig Tid paa at faa den faste Ansættelse, som de have ventet paa i saa mange Aar. Derfor mener jeg, at vi skulle lade dette Spørgsmaal være uden Forbindelse med det her foreliggende Forslag.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen) mente, at det ikke var rigtigt at give Møens Amtstue den Særstilling, som den havde ifølge Lovforslagets § 2. Det er jo en Følge af, at Amtstuen i det hele er meget lille, men i øvrigt er det et Spørgsmaal, som man kan overveje i det Udvalg, der vil faa denne Sag til Behandling.

Jeg takker i øvrigt for den velvillige Modtagelse, som giver godt Haab om at faa Lovforslaget gennemført.

Maa jeg endnu gøre den Bemærkning i Anledning af, at 2den Fuldmægtigene ere blevne nævnte under Forhandlingen her, at hvis vi skulle gaa saa vidt at tage dem med, ville, som det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) meget rigtigt bemærkede, Skrivelserne komme i næste Række. Ogsaa det ærede Medlem for Skanderborg (H. Rasmussen) var inde paa, at vi skulde tage os af det øvrige Personale paa Amtstuerne. I gamle Dage var Stemningen her i Folketinget den, at man saa vidt muligt skulde undgaa Statsansættelse, man ønskede netop, at den Slags Funktionærer skulde virke under samme Forhold som Funktionærer ved almindelige private Forretninger. Nu har Strømmen vendt sig, ligesom den har vendt sig med Hensyn til Pensionerne. I gamle Dage var dette

Tings Flertal bestemt Modstander af Pensioner i det hele. Det var kun meget nødig, man var gaaet med til at give Pensionsret til Embedsmænd, og man havde skarpt begrænset det til dem, der havde kongelig Udnævnelse. Nu har Stemningen vendt sig saaledes, at nu kan der aldrig foreslaas Pensioner nok fra Regeringens Side. Hver Gang man kommer med et nyt Pensionslovforslag, faar man ikke Utak for at komme med dette Lovforslag, men Utak for at man ikke kommer med mere ved samme Lejlighed. Jeg siger, at naar vi nu skulle give 1ste Fuldmægtigene ved Amtstuerne fast Ansættelse — et Skridt, der ikke er uden Betænkelighed —, naar vi nu skulle give dem Statsansættelsens Præg, saa at de skulle ansættes og lønnes af Staten, saa lad os ikke straks gaa videre og tage 2den Fuldmægtigene med og lade dette Skridt føre til det næste, at ogsaa Skrivelserne og de øvrige Funktionærer paa Amtstuen komme med, thi gøre vi det for Amtstuerne, vil det føre til det samme for andre Kontorers Vedkommende. Jeg mener derfor, at det er det rigtige, at vi nu begrænse Forslaget til det, som her foreligger, og jeg haaber, at det ærede Udvalg og jeg ville kunne enes derom.

Ellinger: Jeg skal blot slutte mig til de Anbefalinger, der ere givne det foreliggende Forslag af de foregaaende Talere. Lovforslaget har vistnok i det store og hele truffet det rette med Hensyn til Lønsetser og Pensionsregler. Naar nu dette Forslag skal i et Udvalg, saaledes som bebudet af det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen), var der maaske alligevel Anledning til at tage dette Spørgsmaal op med Hensyn til 2den Fuldmægtigene, i hvert Fald ved de større Embeder. Men i øvrigt tror jeg, at Lovforslaget i det væsentlige bør gaa igennem nogenlunde uforandret.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

S. Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at man henviser Lovforslaget til Behandling i det Udvalg, der i sin Tid blev nedsat angaaende Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embederne